

La revolta tranquil·la

El millor homenatge és continuar lluitant, avançant i intentant fer realitat un país nou més just, més pròsper, més democràtic. I que ho fem seguint el teu mestratge

CARME FORCADELL PRESIDENTA DEL PARLAMENT DE CATALUNYA | ACTUALITZADA EL 14/02/2016 20:03

Carme Forcadell i Muriel Casals. /PERE TORDERA

L'equilibri precís entre tranquil·litat i fermesa, entre serenor i convenciment, entre seny i confiança. Aquest és el gran llegat que ens deixa la Muriel: la demostració que és possible afrontar grans reptes, liderar grans canvis, i a la vegada fer-ho exquisidament bé, amb la pausa necessària, amb un somriure i cercant sempre el màxim d'acords i consensos.

Tots aquests valors conformen i exemplifiquen la dimensió humana i de país de la Muriel. La seva manera de ser i de fer ha impregnat un procés polític difícil, l'ha suavitzat i li ha llimat les arestes i aspreses, buscant punts d'unió i establint ponts de diàleg per sumar sensibilitats diverses, conscient que Catalunya és, sortosament, un país plural. De ben segur que, sense la Muriel, aquest procés hauria estat diferent. La seva actitud ha estat clau en moments de gran dificultat, en decisions complexes que requerien cosir diferències que, en un inici, haurien pogut semblar insalvables.

Recordo quan, per explicar el salt endavant d'Òmnium Cultural i la seva implicació per aconseguir un estat independent, la Muriel es referia al lema "Llengua, cultura i país" i explicava que, sense país, no hi hauria llengua ni cultura per defensar. Durant la seva presidència, Òmnium es va convertir, juntament amb l'Assemblea, en un referent de la societat civil. La manifestació del 10 de juliol del 2010 contra la sentència del Tribunal Constitucional que retallava l'Estatut va esdevenir un important preludi i l'arrencada d'un seguit d'anys apassionants amb les consultes populars sobre la independència, primer, i les multitudinàries mobilitzacions de les Diades des del 2012 al 2015, passant per la històrica consulta del 9 de novembre del 2014, després.

El pas definitiu d'Òmnium -amb la Muriel al capdavant- cap a la implicació política i l'independentisme reflecteix el canvi que ha experimentat bona part de la societat catalana. Sense trencaments, sense dramatismes, amb molt convenciment i il·lusió pel futur que s'albira. Estic convençuda que aquesta tranquil·litat i serenor amb què la Muriel afrontava els reptes que hem viscut els darrers anys ha estat clau en el pas de molta gent cap a l'independentisme.

I ara ens toca continuar caminant, malgrat que el camí serà més complicat, més costerut. Continuarem caminant tot i trobar a faltar el seu guiatge, prudent, senzill, amable. El recorrerem perquè, de ben segur, la Muriel no permetria, no permetries, que ens aturéssim ni un sol instant. Aquesta és la nostra gran responsabilitat: fer camí seguint el teu exemple.

Estimada amiga, mestra i referent. La Muriel ha estat tot això i més per a mi després de tants anys compartint grans moments i il·lusions. I precisament per això, el millor homenatge és continuar lluitant, avançant i intentant fer realitat un país nou més just, més pròsper, més democràtic. I que ho fem seguint el teu mestratge.

Muriel, no en tinguis cap dubte: continuarem la revolta tranquil·la, la revolta dels somriures, la del teu somriure.